

Z pruněřovské jedničky už toho moc nezbývá, jen hromady suti a šrotu a torza některých staveb

9.5.2023 - Ota Schnepf | Skupina ČEZ

„Veškerý demontovaný materiál se stále ještě shromažďuje v areálu bývalé elektrárny. Postupně je odvážen buď k dalšímu využití nebo konečné ekologické likvidaci.

To co se dalo nějak použít, třeba na náhradní díly v jiných výrobních lokalitách, bylo pochopitelně odvezeno už dříve jako první. Vybouraný stavební materiál prošel certifikací a je nyní využíván k zásypu podzemních prostor, tedy jímek, šachet a kanálů, jimiž vedly kabeláže, chladicí potrubí a podobně. Nepotřebné kovové části končí jako druhotná surovina ve šrotu určeného k recyklaci. Ten si ve vlastní režii nakládá a po železnici odváží vysoutěžená dodavatelská firma. Kam a jak se železem naloží, je už čistě její věcí,“ říká Jiří Hampl, ředitel Elektráren Tušimice a Pruněrov.

Odvoz šrotu v praxi vypadá tak, že po koleji vlečky jsou do areálu přistaveny nákladní železniční vagony, z nichž každý pojme 45 tun šrotu. Celý vlak má 25 vagonů, přičemž na kolej uvnitř bývalé jedničky se jich vejde maximálně devět + lokomotiva. Takže v přepočtu jsou to tři přistavení v poměru 8:8:9 vagonům.

„Nejdříve si dodavatelská firma převezze šrot ze šrotiště na deponii u kolejové vlečky. Naloží nákladní auto na šrotišti a to pak vjede na váhu, kde se provede orientační zvážení. Zároveň proběhne vizuální kontrola korby shora, zda se v něm při nabírání neocitlo i něco jiného. U vjezdu na váhu jsou z každé strany také umístěny detektory měřící radiaci. Následně je šrot vysypán na deponii poblíž vagonů. Zde se šrot strojně stříhá nebo pálí na menší kusy, aby mohla být při nakládce plně využita kapacita vagonů. Když je takto připraveno dostatečné množství šrotu, je přistaven vlak. Plně naložené železniční vagony se následně ještě zváží na kolejové váze. Poté se celý vlak pospojuje a může vyrazit do světa,“ popisuje velice zjednodušeně celý proces Slavomír Fačkovec z ČEZ, vedoucí oddělení Odstavení provozu EPR1.

Po kolejích se odváží jen to, co má skončit v nějaké huti. Barevné kovy, kabely, trafa, el. motory, rozvaděče a nerezocel jsou odváženy po silnici. V případě jejich nakládky je pochopitelně postup obrácený. Nejdříve se zváží prázdný vůz a poté znovu, když je naložený. Také on projede „radiální bránou“, další kontrolní váha je u výjezdu z areálu elektrárny, přičemž její obsluha má pochopitelně k dispozici údaje z prvního vážení.

Podle Slavomíra Fačkovce měla Elektrárna Pruněrov I „v sobě“ 40 000 tun železa, ať už se jednalo o technologické celky, kovové stavební konstrukce s plechovým opláštěním a rošty či třeba jen o ocelovou výztuž do betonu, které jsou po rozbití betonových staveb pěkné hromady. „Z dostupné dokumentace vyplývá, že na stavbu pruněřovské jedničky a její provozní vybavení bylo použito 40 000 tun železa všeho druhu. Samozřejmě, že toto konečné číslo nabíhalo postupně, neboť i tato elektrárna prošla během svého života několika generálkami, modernizacemi a dokonce i první vlnou ekologizace výrobních zdrojů Skupiny ČEZ na konci 90. let minulého století.“ Na recyklačním centru bylo k 30. 4. 2023 zpracováno více než 65 900 t stavebního odpadu. Podrcený recyklát je používán na zásyp podzemních prostorů demolovaných objektů, podzemních kanálů, jímek a dalších prostor.“

Provoz Elektrárny Pruněrov I byl ukončen v rámci dekarbonizace a nové strategie Čisté Energie Zítřka deklarované Skupinou ČEZ po třiapadesáti letech existence 30. června 2020. Za tu dobu

během celkových 1 533 797 provozních hodin vyrobila 139 193 107 MWh elektrické a 41 433 487 GJ tepelné energie a spotřebovala 138 532 416 tun paliva. Během zásadní modernizace a ekologizace ve druhé polovině 90. let minulého století byl její výkon 660 MW snížen po odstavení dvou výrobních bloků na celkový výkon 440 MW (4x 110 MW). Její modernizace, včetně odsíření, přitom spočívala v tom, že byla přizpůsobena teplárenskému režimu, tudíž hlavně vyráběla teplo pro Klášterec nad Ohří a v případě odstávky své mladší sestry elektrárny Prunéřov II i pro Chomutov a Jirkov.

V minulosti již stejný osud – definitivní odstavení, demolice a „zelená louka“ přizpůsobená k dalšímu komerčnímu a hlavně ekologickému využití (dnes jsou zde například skleníkové plantáže rajčat) potkal nedalekou Elektrárnu Tušimice I. Té učinil definitivní konec odstřel 196 metrů vysokého komína koncem listopadu 2005. Po této elektrárně zbylo 13 tisíc tun šrotu a zhruba 10 tisíc tun železobetonu a cihel.

<https://www.cez.cz/cs/pro-media/tiskove-zpravy/konec-doby-uhelne-z-prunerovske-jednicku-uz-toho-moc-nezbyva-jen-hromady-suti-a-srotu-176727>